

Katarínsky hlas

ROČNÍK X.

ČÍSLO 1

Marec 2014

Má pre človeka pôst ešte nejaký osoh?

Dobu, ktorú teraz prežívame budú historici možno o sto rokov charakterizovať ako dobu politickej roztrieštenosti, občianskej zmätenosti, mravného naštrenia, psychického narušenia, ekonomickej neistoty, osamelosti, sklúčenosti človeka, so sklonom agresivnosti, nenávisti a podobne. Táto doba, ktorá nám naplno ponúka konzumný spôsob života prináša veľa napätia a rozporov v rodinách, úradoch, dielňach, školách, skrátka vo všetkých úrovniach spoločnosti.

No, a tak súdny človek, čo chce zmeniť túto spoločnosť k dobrému, sa pýta, čo robiť?

My teraz nechajme bokom právne, ekonomické, stránicko – politické aspekty. Všimnime si len individuálny odraz negatívneho konzumného fenoménu života na duchovno – telesnom vývoji človeka.

Seriózní sociológovia nám radia, aby sme na jednej strane sa všetci usilovali o väčšiu nezávislosť od verejnej mienky a tých, ktorí ju denne fabrikujú a žijú z naivity občanov, a na druhej strane, aby sme pestovali vnútornú disciplínu, ba až askézu, i keď vždy nepoužívajú tento výraz.

Čo však askéza znamená. V zrozumiteľnej ľudskej reči je to cvičenie či

tréning v psychickej a telesnej sfére bytia človeka. Takáto požiadavka tréningu nikoho neprekvapí. Každý vie, že potencionálny hudobník musí dlhé roky, každý deň cvičiť celé hodiny na hudobnom nástroji a nesmie v tom poľaviť. Už i preto, aby ruky a prsty nestratili svoju elastickeť. Čosi možné povedať o tanečníkovi, hercovi, športovcovi, skrátka o všetkých remeslách a umeniach.

Ale je takýto tréning potrebný aj pre sféru našich duchovných vlastností? Tých, ktoré robia človeka slušným, taktným, spoľahlivým, úprimným, pozitívnym, radostným, otvoreným, vyrovnaným, skrátka človekom ozdobeným všetkými dobrými vlastnosťami, nazývanými cnosťami. Áno, takýto tréning je veľmi potrebný pre duchovný život človeka.

Všetci vieme, že z času na čas treba urobiť generálne upratovanie v dome. A to isté platí aj v duchovnom živote človeka. Obrazne povedané – z času na čas je potrebné poupratovať v hlave, srdci i duši. Inak nám chaos, špina, neporiadok, všestranná zaťaženosť prerastie cez hlavu. A cirkev k takémuto druhu upratovania nám ponúka pôstne obdobie.

Význam a úlohu pôstu v ľudskej spoločnosti môžeme vnímať v užšom a širšom zmysle.

V širšom zmysle mnohí veriaci pôst vnímajú len ako zdržanlivosť od mäsitých pokrmov a majú i nesprávny názor na pôst, hovoria: pôst nech je dobrovoľný!

Lekárska veda už v minulosti poznala, aký je pôst osožný pre človeka v chorobe. Tým, že sa postí, získava k dobrú tú energiu, ktorú by inak spotreboval na trávenie, telo ju použije na kynoženie choroboplodných zárodokov. Pôst je teda dôležitým faktorom pri procese ozdravovania, ale i zachovania zdravia.

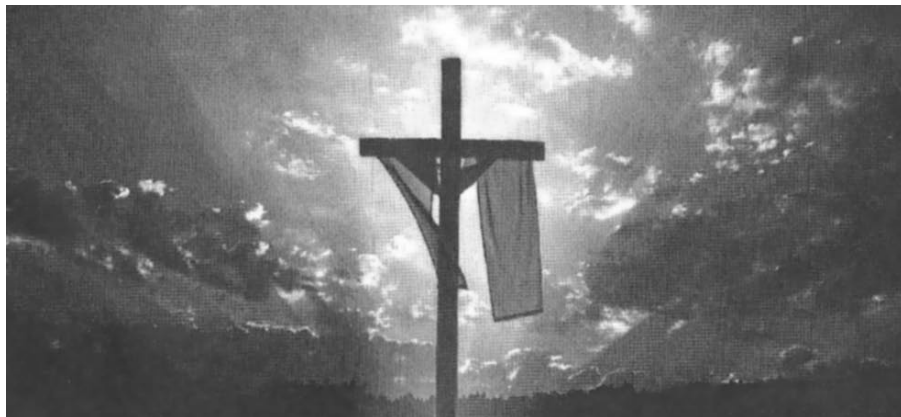
Prečo? Veď pôst je špecialitou náboženstiev. Že by sa pôstom človek zacičoval do prítomnosti Boha? Alebo má podobné účinky, ako pri telesnej chorobe a ničí duševné choroboplodné zárodoky – mravné zlo, hriech?

Čosi na tom je pravdy, lebo aj Ježiš sa postil. On svojím pôstom nám dal príklad ako modlitba, pôst môže vytvoriť podmienky pre vnútornú premenu človeka.

S pôstom to nie je vždy také jednoduché. Stojí to námahu a sebaapremáhanie. Víťazstvo však nad sebou je najväčším víťazstvom. Komu sa nepodarí dostať pod kontrolu požívačnosť pri stole, ten sotva bude schopný ovládať iné sklony a vášne. Čím väčšími sa bude oddávať požívačnosti vo všetkých jej formách, tým viac v ňom bude rásť nuda života. Skutočná rovnováha života spočíva v zdraví tela i ducha. Taký človek potom nepotrebuje umelé a drahé rozkoše.

Pôst v užšom význame je vhodným prostriedkom pokánia.

Zlo (hriech) sa akosi vpisuje do našej osobnosti, aj keď sme dosiahli odpustenie sv. spoveďou či prosbou o odpustenie pri modlitbe, Boh nám odpúšťa, ale naša prirodzenosť nie. Zlo – hriech sa do nej vstrebáva ako zlá záľuba, sklon, zvyk, vášeň a vnáša do mysle akoby duchovnú hmlu. Takí ľudia vidia nejasne, oslabuje sa ich schopnosť odporovať zlu – hriechu a konať dob-

ro. Takéto konštatovanie nás privádza k tomu, aby sme si uvedomili možnosť postiť sa aj v požívačnosti iných zmyslov. Napríklad nemusíme mať v našich domácnostiach stále zapnutý televízor či počítač, veď namiesto toho siahnime za dobrou knihou, navštívime príbuzných, známych, či nášho tak zanedbávaného priateľa v kostole Ježiša Krista v bohostánku.

A čo so stálym počúvaním hudby? Nemohlo by byť v našich domovoch v pôstnom období trochu ticho? Človek je nepochybne najuštvanejším tvorom na zemeguli. Po celodennej práci príde domov a miesto toho, aby si odpočinul od všetkých vonkajších vzruchov a máľ záujem o svojich blízkych príbuzných, zapne rádio, televízor, počítač a nikoho okolo seba nevníma, a ak áno, tak len kričí. Nečudo potom, že človek je podráždený. Skúsme v pôste s tichom a láskou v rodinách. V tichu človek objavuje svoje srdce a srdce podnecuje rozum k úvahe. Ticho vytvára priestor pre modlitbu, modlitba pre lásku a láska pre šťastie človeka.

Komplexne chápaný pôst predpokladá ochotu niečoho sa vzdať, zbaviť. Lebo len tak môže človek niečo získať. Nič sa nemôže naliať do človeka ak je všestranne nasýtený. Pôst je v podstate vyprázdňovaním sa. Iba tak možno prijať do seba tajomstvo a poslanstvo Božie. Je to zvláštne, že ani veriaci si neuvedomujú, ako veľmi často práve hmotná nasýtenosť a presýtenosť vonkajších zmyslov je nebezpečenstvom straty hladu po Bohu. Pre Boha miesto v takomto konzumnom štýle života nezostáva, pripadá nám ako piate koleso na voze. Je akosi navyše, ktorému sem tam občas zo svojho blahobytu hodíme nejaké omrvinky. Naše oči, uši a všetky ostatné i tie nepomenovateľné zmyslové orgány sú plné smetia a haraburdia konzumného života.

Svätý Augustín odpovedal na iróniu pôstu – „ľahko sa hovorí o pôste tomu, kto nepozná hlad. Ten kto naozaj prežíva pôst časom objaví biedu spoločnosti, za ktorú je zodpovedný aj on“.

Pôst nie je len zriekanim sa toho či oného, ale i ochotou preskúmať najväčšiu otázku našej existencie: či smer nášho života je správny, a či chceme pokračovať na pohodlnej, širokej ceste, ktorá vedie do záhuby, alebo sa odhodláme vykročiť za Ježišom i vtedy, keď treba kráčať strmým, namáhavým chodníkom.

Duchovný život našej farnosti

Prešli Vianoce, zakončili sme s poďakovaním rok 2013 a s priáním veľa zdravia, pokoja a Božích milostí, sme vykročili do nového roku 2014. Pre niektorých bol starý rok rokom smutným, pre niektorých rokom radosným. Niektorí v rodine sa rozlúčili s najbližším, niektorí prijal do rodiny nového člena. Podobné to bolo aj v našej farnosti.

A čo sa týka duchovného života od nového roka?

V januári sme sa od 18. 1- 25. 1. pred sv. omšou modlili za zjednotenie kresťanov. Je to oktáva modlitieb, ktoré sa modlia každý rok v tomto období, prosiac za pokoj a jednotu v svojej cirkvi.

Vo februári 2. 2. sviatkom Obetovania Pána – Hromníc, sme odložili z oltárov vianočnú výzdobu. V tento sviatok sme mali po sv. omši spoločné požehnanie – hrdiel, nakoľko 3. 2. na sviatok sv. Blažeja nebola sv. omša. Na svetový deň chorých, ktorý bol 11. 2. a je zasvätený Pani Márii Lurdskej, ktorí chceli, po kázni mohli prijať pomazanie chorých. K tejto sviatosti pristúpili všetci prítomní, ktorí boli na sv. omši. Bolo nás asi 40 veriacich.

Marec vieme, že je zasvätený „Úcte k sv. Jozefovi“, ktorý je patrónom umierajúcich. Každý deň pred sv. omšou sa k nemu modlíme a prosíme ho, aby predniesol naše prosby, hlavne za ťažko chorých, nášmu Nebeskému Otcovi. I keď v pôste nie sú oltáre vyzdobené kvetmi, socha sv. Jozefa žiari plná kvetov.

5. marca popolcovou stredou sa začalo obdobie pôstu a práve tento Katarínsky hlas je venovaný k tomuto obdobiu. Mnohí si dávajú rôzne sebazaprenia, mnohí sa postia nielen

v piatok, ale aj ostatné dni a iné. Pôstny čas však vytvára priestor, kedy sa človek môže stíšiť, utiahnuť sa pred dnešným zhomom a tak sa zamyslieť sám nad sebou a nazrieť do svojho vnútra, spraviť si revíziu vo svojej duši. Na to všetko nám pomôže sviatosť zmierenia, zúčastňovať sa na sv. omšiach a prijímať živého Pána Ježiša. V týždni má-

vame krížové cesty a to v stredu miesto kázne je detská krížová cesta, ktorú vedú deti, zásluhou našej sl. Julky, za čo jej patrí veľká vďaka. V piatok je pred sv. omšou miesto sv. ruženca a v nedeľu pred sv. omšou alebo poobede o 14.hod. Takže našou povinnosťou je zúčastniť sa aspoň jedenkrát v týždni na tejto krížovej ceste. Veď mnohí z nás, ani nevieme, kedy nás v živote zastihne takáto Kalvárijská cesta, akú trpel Pán Ježiš pre naše hriechy, aby sme boli spasení. Pán Ježiš nám však vždy do cesty pošle len taký kríž, ktorý vládžeme uniesť. Preto denne sa modlíme k nemu, utiekajme sa k nemu, navštevujme ho, počúvajte jeho Božie slovo a robme tak ako povedal Pán Ježiš „Kajajte sa a verte evanjeliu“.

Z iných aktivít, ktoré v našej farnosti sú stále, je každú nedeľu chodenie ku kaplnke Sedembolestnej Panny Márie, kde sa modlíme o 15. hod Korunku Božieho milosrdenstva a rôzne modlitby najmä za našich chorých, za naše rodiny, našu farnosť, nášho duchovného otca, za ostatných kňazov, za sv. otca a iné. Prichádzajú k nám aj ženy z Lipt. Matiašoviec, samozrejme pozývame vás všetkých, mladých či starých, zvlášť tento rok, ktorý je rokom Sedembolestnej Panny Márie – patrónky Slovenska. Našu pobožnosť zakončíme piesňou „O Mária bolestivá naša ochrana“.

Veľmi pekným a duchovným dňom je pre nás, ktorí sa zúčastňujeme sv. omši v týždni, štvrtok, kedy po sv. omši máme asi 15 minút adoráciu, ktorú náš duchovný otec vedie tak dojímavo, že niektorým ženám vypádnú aj slzy. Nakoniec dostaneme so Sviatosťou oltárnou spoločné požehnanie. Prídte medzi nás a zažijete veľa duchovna.

Svoj článok zakončím vetou, že pôst nie je iba vecou sebazaprenia, ale aj príležitosťou pomôcť druhým a kráčať za Pánom Ježišom aj tou namáhavou a strmou cestou.

NA CESTE ZA PÔSTNYM OBDOBÍM

Popolcová streda- pôstne nedeľa – Kvetná nedeľa – Veľký týždeň

Popolcová streda-brána do obdobia pôstu

Popolcová streda je začiatok pôstneho obdobia, 40 denného obdobia pôstu. Toto obdobie pôstu pred Veľkou nocou nazývame aj predveľkonočný čas pokánia. Veľkonočné ratolesti z minulého roku budú spálené a popol sa požehná. S týmto požehnaným popolom urobí kňaz kríž na našom čele.

Popol je znakom pomínutosti niečoho, čo ostane po ohni a sa celkom ľahko rozsype a stratí....

Popol je tiež znakom očistenia. V minulosti sa popolom umývalo.

Popol je aj znakom rastu. Popol z pece sa sypal na pole ako hnojivo pre nový rast.

Od 7. storočia je Popolcová streda dňom „otvorenia sa pre pokánie“. Často si hriešnici sypali popol na hlavu. Mali oblečené kajuce rúcho. Nemohli sa zúčastňovať na slávení eucharistie – až do „Zeleného štvrtku“. Na Zelený štvrtok hriešnici, ktorí olutovali svoje hriechy a robili pokánie, boli prijatí biskupom znovu do cirkevného spoločenstva. Odpustenie hriechov bolo veľkonočným darom Ježiša, ktorý vstal z mŕtvych.

V období pôstu sa tiež všetci katechumeni (=dospelí, ktorí prijímajú naraz všetky sviatosti-krst, eucharistiu a birmovku) pripravujú na prijatie sviatosti krstu. Na veľkonočnú vigíliu sú pokrstení. Ježiš im daruje nový – boží Život.

Evanjelium pôstneho obdobia nás uvádza do prípravy na krst. Učí nás: Ježiš je živou vodou. On je svetlo sveta. On je chlebom života.

To znamená, že popolcová streda – popolcový kríž nás vovádza do pokánia a nového života. Od 11. storočia prijímajú už všetci veriaci popolcový kríž. Kňaz urobí znak na čelo a pritom hovorí: „*Pamätaj že si prach a na prach sa obrátiš.*“

Tieto slová nám pripomínajú, že náš život na tejto zemi je pomínutelný. Boh s týmito slovami poslal preč Adama z raja. Ale tieto slová nás nemajú robiť ustráchanými. Chcú nám dať novú silu, obrátenie a možnosť začať nový lepší život. To nám pripomína aj druhá veta, ktorú kňaz pri poznačení popolom hovorí: „*Obráťte sa a verte evanjéliu.*“

Obrátiť sa – zmeniť sa – začať nový život

Ako sa môžeme zmeniť, obrátiť a dostať nové priateľstvo s Bohom? Možnosti sa nám ponúkajú každý deň:

- Nieкто ma prosí o pomoc, ale ja nemám čas a nechcem mu pomôcť. „*Obrátiť sa“ a predsa mu pomôžem.*

- Po hádke neutekám preč, ale sa „*obrátiť“ a odpustím.*

- V supermarkete mi v pokladni vydali viac peňazi. Pokladnička sa pomýlila. *Neschovám si peniaze, ale ich vrátim.*

- Prídem unavený z práce domov. Deti vyžadujú moju pozornosť. *Nepošlem ich do detskej izby, ale urobím si pre ne čas.*

Pôstne obdobie – 40 dní – prečo?

Často čítame o čísle 40 v Biblii: 40 dní, 40 rokov....

Potopa trvala 40 dní. Izraeliti 40 rokov putovali cez púšť ku skutočnej slobode do záslubenej krajiny. Mojžiš bol 40 dní na vrchu Sinaj. Ježiš sa postil 40 dní na púšti. 40 dní po zmŕtvychvstaní Ježiš vystúpil do neba. 40 dní alebo 40 rokov sú znaky putovania k Bohu, námahavý čas, ktorý nám ale daruje cieľ, slobodu a život s Bohom.

Popolcový kríž, 40 dní pokánia a obrátenia, fialová farba sú pre nás pomocou ako ísť s Ježišom k novému životu. Táto cesta k novému životu má pre nás kresťanov svoj začiatok v krste. Na veľkonočnú vigíliu si obnovujeme naše krstné sľuby. Hovoríme ÁNO viere v Boha. Hovoríme ÁNO životu s Bohom. Hovoríme ÁNO životu ako pokrstení kresťania.

Popol z veľkonočných ratolestí nie je cieľom pôstneho obdobia. Cieľ je nový veľkonočný oheň, ktorý sa na veľkonočnú vigíliu rozhorí ako znak Ježišovho zmŕtvychvstania, ako znak nového života.

Pôstne obdobie je 40 dňová cesta pokánia a obrátenia

Pôstny čas nás počas 40 dní vedie k najvyššiemu bodu našej viery, k zmŕt-

vychvstaniu Ježiša. Pôst majú všetky náboženstvá. Zakladatelia náboženstiev, náboženski vodcovia sa postili. Pôst bol prípravou na veľké sviatky a na stretnutie s Bohom. To je najdôležitejší zmysel pôstu. Dnes je pôst re mnohých aj možnosťou ako zlepšiť svoje zdravie.

Čo znamená pôst pre nás kresťanov?

Postíme sa len aby sme schudli a cítili sa zdravšie? Alebo má pôst aj hlbší, náboženský zmysel?

Pôst má pre nás kresťanov hlbší zmysel. Postiť sa znamená, že sa zriekneme jedla, nadbytku, pohodlia, ktoré sú v každodennom živote samozrejmosťou a jeme jednoduché veci, zriekneme sa auta, keď ho nevyhnutne nepotrebujeme, sme spokojní s menšou dovolenkou, nekupujeme drahé značkové veci vo všetkých obchodoch....

Napríklad: Jeme pôstnu polievku. Doma si môžeme odpustiť obed a dáme si len pôstnu polievku a ušetrené peniaze za obed môžeme dať chudobným.

Keď dáme správny zmysel pôstu, zostane nám viac času na modlitbu a zostane nám tiež čas aj na pomoc pre chudobných aj pre osamelých, ktorým tento čas môžeme darovať.

Pôst nás vedie ku modlitbe. Modlíť sa – rozprávať s Bohom sa máme samozrejme každý deň. Pôstne obdobie je čas keď sa viac modlíme.

V pôstnom období ďakujeme Bohu, že je tu vždy pre nás. Jemu ďakujeme za všetko, čo nám dáva. Jemu ďakujeme, že sa nám necháva spoznať. Viac cítime, že ľudia okolo nás sú naši bratia a sestry.

Božiu lásku dávať ďalej, znamená dávať almužnu.

Keď sme s osamelými a chudobnými to znamená, že dávame Božiu lásku chudobným.

To znamená, že POST, MODLITBA A ALMUŽNA sú tri najdôležitejšie prostriedky na ceste pôstnym obdobím.

Pôst nás robí slobodnými pre stretnutie sa s Bohom.

Prevzaté z časopisu GAUDIUM
František Bartoš

Z kroniky

Nevie sa presne dátum asi 28. máj 2008, zničil a poškodil, roztrhal obraz Matky Sedembolestnej v kaplnke na Hlinisku občan z Liptovských Matiašoviec. Tento obraz Matky Sedembolestnej mal už možno viac ako sto rokov. Kaplnku dal v minulosti posvätiť niekto na nejakú počesť. Nik si v minulosti nedovolil, aby zničil takúto vec.

Asi pred desiatimi rokmi, keď išiel z krčmy z Kvačian, tiež poškodil kaplnku občan z Liptovských Matiašoviec a do roka zomrel, mal autohaváriu.

30. 5. 2008 odpust Božského Srdca v kaplnke na Dlhej Lúke, bol pozvaný kaplán z Liptovského Mikuláša. Večera a posedenie v rodine Jozefa Galicu. Na sv. omši spomenul p. farár František Čureja nie veľmi dobrú správu, že niekto zničil na Hlinisku v kaplnke obraz Matky Sedembolestnej. Potom v nedeľu vyhlásil zbierku, kto koľko dá. Plánuje dať namaľovať obraz Matky Sedembolestnej. Dať urobiť mreže a pletivo.
16. 6. 2008 – kontrola pamiatkárov zo Žiliny, neboli spokojní s osvetlením

Jún – reštaurátori pracujú na freskách sv. Barbory a Jána Nepomuckého. Počasie - jún sucho, celkom dobré, málo prší, zo začiatku chladno, ku koncu teplo aj trochu popršalo.

28. 6. 2008 – výlet s vdp. Františkom Čurejom. Navštívili sme Poľsko – Ludmier, to je pred Novým Targom asi 15 km. Ráno odchod autobusom o šiestej hodine. Do Nového Targu sme prišli pred ôsmou. Na trhoch sme boli do jedenástej hodiny. Potom odchod na pútnické miesto. Mesto Ludmier – pútnické miesto, krásny kostol, okolo kostola krížová cesta, potom ďalej mramorové sochy ku bolestnému, radostnému, slávnostnému ružencu a ružencu svetla. Krásna socha sv. Otca Jána Pavla II., rodáka z Poľska. Keď pred niekoľkými rokmi, asi 30 rokov dozadu, niesli na podstavci sochu Panny Márie do kostola, vypadlo Panne Márii

z rúk žezlo a sv. Otec, vtedy ešte kňaz Karol Vojtyla ho chytil. Vtedy bolo povedané, že aj on bude nosiť žezlo – on nosil ale berlu pápežskú. Keď sme sa vracali domov, zastavili sme sa v penzióne v Zuberici u p. Gejdoša, brat pani kostolníčky Betky Tylkovej na večeri. Prípitok nám uhradil majiteľ penziónu, pán Gejdoš.

23. 7. 2008 – definitívne sa odovzdala farská hora na Suche. Bol na Dlhej Lúke p. Cebecauer pozrieť kaplnku, ktorá je zavlhčená.
26. 7. 2008 – doniesli reštaurátori z Košíc zreštaurovaný obraz sv. Michala. Obed varila p. Staníková Vierka.
22. 8. 2008 – dokončená freska sv. Barbory a 11. 9. 2008 aj freska Jána Nepomuckého.
14. 9. 2008 – zdobenie kaplnky Sedembolestnej Panny Márie. Obraz maľovala pani Danková, ktorú zariadila p. Harychová. Na obraz sa poskladali veriaci, stál 2000,- Sk. Mrežu spravil J. Kojš. Kaplnku obielili manželka Eduard a Marta Kojšovci a p. Hela Harychová sa postarala o výzdobu. Kaplnka sa mala posväcať 15. 9. na sviatok Sedembolestnej Panny Márie, ale pre zlé počasie sa kaplnka neposväcala. Mala sa tam slúžiť aj sv. omša, ktorú sme potom mali v kostole. Bolo zima a pršalo.

Niečo z činnosti našej farskej charity počas tohto roku 2014

- 8. 2. 2014 stretnutie zástupcov farských charít v oblasti Liptov v univerzitnom pastoračnom centre na Katolíckej univerzite v Ružomberku. Stretnutie sa začalo spoločnou sv. omšou v kaplnke sv. Alberta. Účastníci sa navzájom podelili so skúsenosťami v svojej činnosti.
- 15. 2. 2014 odovzdávanie dekrétov po sv. omši na Spišskej Kapitule. Sv. omšu celeburovali biskupi Štefan a Andrej. Pán biskup nám dal výklad ku každej maľbe v kaplnke a povodil nás po celej rezidencii.
- 15. 2. 2014 cestou domov sme sa zastavili v Žakovciach pozdraviť otca Maroša Kufu. Na mňa osobne návšteva urobila hlboký dojem. Všetci, ktorí vládzu robia ako včeličky. Tí, ktorí nevládzu sa v kaplnke modlia a fungujú ako jedna veľká rodina. Tam cítim že láska bez skutkov nič neznamená ale ani skutky bez lásky nič neznamenajú.
- 4. 3. 2014 v dome sv. Kláry bolo fašiangové posedenie so zverenkyňami sestry Júlie.
- Na Veľkú noc sa plánujú robiť kyticke z maňušiek na posvätenie v Kvetnú nedeľu.

koordinátorka charity M.K

Sme v pôstnom období do Veľkej noci. Popolcová streda je prvým dňom pôstneho obdobia. A kráčame cestou k pamiatke zmrŕtychvstania Pána Ježiša.

Aj my musíme prispôbiť náš život striednosti, zamýšľať sa nad našim životom, aby sme videli jeho cieľ v kresťanskej viere, prežili tieto dni a oslávili najväčší sviatok roka.

Dobrym zvykom býva, že v tomto období si ľudia odriekajú hojnosť od úst a zriekajú sa zábavy. Ľudia predtým, počas tohto obdobia uprednostňovali kaše, múčne jedlá, kyslú kapustu a ryby.

40-dňové obdobie sa končí Veľkonočnou nedeľou. Mäsové výrobky sa môžu jesť v sobotu po západe slnka.

J. G.

Práca Obecného úradu

Ťažisko práce obecného úradu vo vianočnom a fašiangovom období spočívalo v prevažnej miere v príprave dobrého návrhu finančných vzťahov a následne v ich schválení prostredníctvom prehľadného rozpočtu obce.

Vo veľkej miere sa podarilo vysporiadať a sprehľadniť otázky finančných vzťahov obce voči Základnej škole v Kvačanoch a v jej zariadeniach – školskej jedálni a školskom klube detí.

V nemalej miere boli vyjasnené a schválené aj nové finančné podmienky fungovania školskej jedálne voči Materskej škole v Kvačanoch. Došlo ku schváleniu zmien pri platbách za stravu detí ich zákonnými zástupcami.

Mierne zvýšenie daní a poplatkov v roku 2012 sa ukázalo ako vhodné načasovaný spôsob konsolidácie obecných financií, o čom svedčí aj ten fakt, že v roku 2013 nebolo nutné meniť sadzby daní a poplatkov na rok 2014.

Vo veľkej miere sa osvedčil aj schválený model paušálnych poplatkov za komunálne odpady. Odpadové hospodárstvo obce je v súčasnosti vyrovnané a umožňuje do budúcnosti počítať s trvalo udržateľným rozvojom obce ako takej v súvislosti s udržiavaním čistoty životného prostredia v našej obci.

Zvládnutie stabilizácie príjmov a optimalizácia čerpania nákladov roku 2013 sa vo výraznej miere podpísali v schválenom rozpočte obce na rok 2014 pri plánoch investičných akcií. Rozsiahle kapitálové výdavky obce počítajú v súlade so schváleným rozpočtom s realizáciou obnovy cintorína v Kvačanoch a na Dlhej Lúke. Jedná sa o opravu oplotenia a rekonštrukciu a modernizáciu Domu smútku v Kvačanoch a opravu cestného telesa – prístupovej cesty ku cintorínu na Dlhej Lúke, ktorá sa už čiastočne vďaka dobrému počasiu realizuje.

Investičné akcie neobídu ani rekonštrukciu a modernizáciu budovy Obecného úradu a Domu kultúry. Rozpočet počíta s výmenou vchodových dverí a okien ako aj s modernizáciou šenku a prístavby a zadného vchodu.

Veľkou výzvou obecného rozpočtu a rozpočtu Základnej školy v Kvača-

HLAS V OBCI KVAČANY

noch bude aj postupné realizovanie rekonštrukčných a modernizačných prác na budove telocvične, ktorej súčasný stav je predmetom oprávnenej kritiky nielen domácich občanov. Žiaľ súdny spor obce Kvačany s firmou, ktorá realizovala bývalé rekonštrukčné a modernizačné práce v rokoch 2008 a 2009 je ešte stále vedený na súde v Žiline. Škoda, že efektívnosť našich súdov je taká nízka.

Dobrou správou je aj tá skutočnosť, že rozpočet na rok 2014 počíta s novým územným plánom pre obec. Na viaceré otázky našich občanov odpovedáme, že už v dohľadnej dobe /v prvej polovici roku 2014/ budú môcť vyjadriť svoje požiadavky pri tvorbe územného plánu vo fáze pripomienok občanov, kde budú ich nároky vypočítané a posúdené z hľadiska možností obce. S ukončením prác na územnom pláne sa počíta v druhej polovici roku 2015.

Na záver by som vás chcel poprosiť o určitú trpezlivosť pri zhodnocovaní majetku obce, nakoľko sa v poslednej dobe potvrdila tá skutočnosť, že je nutné pomerne veľkú časť majetku obce uvádzať postupne do právneho stavu. Jednoducho povedané, čo nie je na liste vlastníctva obce /čo obec teda nevlastní podľa stavu na katastri/ nie je možné podľa zákona zhodnocovať. Obec nie je oprávnená zhodnocovať cudzí majetok. Postupnosť krokov pri nadobúdaní právneho stavu je mimoriadne komplikovaná a to najmä pri zápisoch vlastníckeho práva u cestných telies a obecných budov, kvôli nevysporiadaným pozemkom. Veľké problémy robí pri prenájdoch a kúpe pozemkov hlavne Slovenský pozemkový fond, ktorý zo zákona zastupuje neznámych vlastníkov.

Na základe uvedených informácií je nutné konštatovať, že obecný úrad bude musieť rátať v rozpočte pre nasledujúce roky s výraznými finančnými nákladmi pre zabezpečenie vysporiadania vlastníckych vzťahov, súvisiacich s nadobúdaním majetku do vlastníctva obce Kvačany.

-starosta-

V roku 2013

sa do obce Kvačany na trvalý pobyt
- prihlásilo 11 občanov
- odhlásilo 6 občanov.

K 31. 12. 2013 mala obec Kvačany 585 obyvateľov, z toho:
- 281 mužov
- 304 žien

Narodili sa:

Duchovný Michal
Hladiš Juraj
Jendrušáková Natália
Krajčová Lea
Majerčíková Ema
Mikušová Miriam Eva
Oriešková Diana
Peterec Damián
Piatka Samuel
Sekan Tomáš
Smiešny Martin
Tkáčová Eliška

Opustili nás:

Belková Mária	101 ročná
Benikovský Fridrich	58 ročný
Beško Samuel	82 ročný
Dúbravská Ludevita	71 ročná
Gošenicová Mária	92 ročná
Kojš Slavomír	48 ročný
Krutáková Margita	58 ročná
Štefaniak Dárius	64 ročný
Škvareková Anna	73 ročná
Turzová Kristína	86 ročná

Divadlo v našej obci

V sobotu 12. 1. 2014 v našej obci ochotníci divadelného súboru Rozmájrin zo Smrečian odohrali divadelné predstavenie Faraóni. Svojím vystúpením vytvorili všetkým prítomným dobrú náladu za čo zožali búrlivý potlesk. Po predstavení bolo posedenie na Obecnom úrade v Kvačanoch, kde sa všetci členovia divadelného súboru zapísali do Obcej kroniky.

Fašiangy, Turíce, Velká noc príde...

Fašiangy, Turíce, Velká noc príde... je to jedna z najznámejších pesničiek na Slovensku, ktoré sa spievajú počas fašiangov medzi zimným a jarným obdobím od Troch kráľov do Popolcovej stredy. V minulosti sa cez fašiangy organizovali zabíjačky, zábavy a bolo veľa svadieb.

Typické boli obchôdzky v maskách, ktoré slúžili na privolanie jari rôznymi magickými spôsobmi. Fašiangové masky boli najmä zvieracie (koza, medveď, vlk) a vyzerali strašidelne, pretože ľudia verili, že takto vyplašia démonov a zlých duchov. Neskôr sa pridali aj masky zvyčajne charakter a zlozvyky opačného pohlavia. Sprievod masiek, ktorý prechádzal dedinou, navštevoval jednotlivé domácnosti, aby dobrorečil a dobrožičil každému navštívenému domu. Vyzvrátenie domácich v tanci, zaspievanie pesničky a zavinišovanie vinšovačky boli pre každú obec tradičné. Domáce gazdiné masky za odmenu pohostili. Aj v našej obci miestny spolok Červeného kríža v Kvačanoch zorganizoval dňa 1. 3. 2014 sprievod masiek obcou Kvačany. Od večera až do rána dobrú náladu robila muzika a podávala sa praženica. Na záver sa chcem poďakovať všetkým, ktorí sa zúčastnili sprievodu, ale aj organizátorom za udržanie a rozvíjanie ľudových tradícií v našej obci.

K dobrej fašiangovej atmosfére prispeli aj športovci, ktorí pripravili dňa 15. 2. 2014 Športples pre deti so začiatkom o 14. 00 hod. a pre dospelých pokračoval v dobrej nálade až do ranných hodín.

starosta

Silvestrovská estráda na Silvestra nesmie chýbať

Tradícia je tradícia a Silvestrovskú estrádu z nej nemôžeme, ani nechceme vynechať. Aj tento rok sme sa snažili, aby ten posledný deň v ňom neostal za tými predošlými. Veď čo by to bola za rozlúčka bez poriadnej dávky zábavy, humoru a smiechu?

Predpokladám, že väčšina z nás na toto koncoročné kultúrne podujatie netrpezlivo čaká, čomu svedčí aj každoročná hojná účasť na podujatí.

Aby sme Vás ani tento rok nesklamali, naši mládežníci si opäť pre Vás prichystali bohatý program plný humorných scénok, po ktorých nejednému divákovi vyhráka od smiechu slza z oka.

Touto cestou by som chcela v mene komisie pre mládež, šport a iné záujmové činnosti poďakovať ochotníkom z Kvačian za to, že si našli čas a aj napriek tomu, že počas roka hľadali stratené mobily Paľa Tkáča, spojili svoje sily a pod vedením B. Lašáckovej nacvičili pre nás tento zábavný program. Držíme palce, aby v priebehu roka nazbierali ďalšie nové inšpirácie do budúcej Silvestrovskej estrády a o rok nám ju opäť zahrajú. Ďakujeme.

Do Nového roka 2014 si želajme hlavne veľa zdravia a aby nás humor neobchádzal po celý rok, veď nie na darmo sa hovorí „raz sa zasmiať pomáha lepšie, než tri krát vziať medicínu“ (nemecké príslovie).

Dovidenia o rok!

M. Sihocká

Veselý život v škôlke

Už máme polovicu školského roka za sebou a radi by sa s Vami podelili o naše zážitky, dojmy a rôzne prežité situácie v škôlke.

Prvým dojmom nového roka bolo vzdelávanie pedagógov v MONDI SCP Ružomberok na seminári s názvom „Vzdelávanie predškolákov“. Ide o projekt, ktorého cieľom je, vysvetliť deťom hravou formou životný cyklus papiera od vysadenia stromov v lese cez výrobu papiera až po jeho druhotné spracova-

nie – recykláciu. Nosnou myšlienkou projektu je odovzdanie odborných informácií o procese výroby a o starostlivosti o životné prostredie prostredníctvom nás, samotných učiteliek našej materskej školy. V rámci projektu máme pre deti pripravené rôzne aktivi-

ty a jednou z nich je aj samotná ručná výroba papiera. Našou úlohou je nielen odovzdať informácie o ručnej výrobe papiera, ale aj vytvoriť krásne, nápadité a nevšedné diela. Musíme povedať, že deti v tomto veku sú nesmierne vnímavé, spontánne a tvorivé, preto im chceme poskytnúť možnosť seberealizácie a podporiť rozvíjanie ich kreativity. Touto cestou by sme Vás chceli požiadať o hlasovanie za našu MŠ v termíne od 14. 04. do 02. 05. 2014 prostredníctvom www.monadino.sk. Čím viac hlasov získame, tým je väčšia možnosť vyhrať. Odmena je nielen vecná, ale i zážitková, a o tej rozhoduje usporiadateľ.

Ako plynú dni, tak prišiel aj deň 04. – 05. 02. 2014, kedy sa konal v ZŠ Kvačany ZÁPIS našich predškolákov. Z našej škôlky sa tohto zápisu zúčastnilo 12 predškolákov. Všetci sa snažili zo všetkých síl, aby čo najkrajšie vypracovali pracovný list, niečo krásne nakreslili podľa svojej fantázie a na koniec zarecitovali alebo zaspievali. Ich snaha sa nezaobišla bez pochvaly od pani učiteliek a samozrejme nechýbala ani odmena na pamiatku, na tento zvláštny deň.

Chystajte si deti masky.....tako sme v našej škôlke motivovali deti, aby si so svojimi rodičmi prichystali masky, kostými, škrabošky na **škôlkarský karneval**, ktorý sa konal 13. 02. 2014. Šikovné pani učiteľky a teta Magduška vyzdobili jedáleň, pripravili rôzne súťaže, ktorými si deti rozvíjali hrubú motoriku, obratnosť, pozornosť, ale i súťaživosť. Deti do súťaženia dali nielen silu, ale i všetku svoju energiu. Súťažili i pani učiteľky, takže súťaživosť bola veľká, atmosféra veselá. Ja ďakujem svojim kolegyniam za spoluprácu, rodičom za pomoc a lahodné maškrty, ktoré priniesli deťom na občerstvenie. Samozrejme nechýbala medaila za odmenu ako pre deti, tak aj pre pani učiteľky.

Škôlkarský karneval vo fotografii

Od 1. marca 2014 nastali zmeny aj v spolupráci so ŠJ. Každý rodič už bude prihlasovať a odhlasovať svoje dieťa v materskej škole a musí odoberať celodennú stravu. Zákonný zástupca dieťaťa bude uhrádzať poplatok za stravu až nasledujúci mesiac, za skutočne odstravované dni v MŠ. Každému dieťaťu je pridelené číslo, pod ktorým bude stravu uhrádzať cez internetbanking alebo v hotovosti. Touto cestou chcem požiadať rodičov o pochopenie. Sú to zmeny, na ktoré si musíme zvyknúť všetci, preto verím, že akékoľvek zmeny nastanú, zvládneme to spolu a ja Vám vopred ďakujem za pochopenie.

Bc. Katarína Žišková

Niečo pre deti

Milé deti, ako každý rok tak aj tento sme spoločne vstúpili do pôstneho obdobia. Pôst je zriekanim sa toho čo máme najradšej. Skúsme sa aj my, viac ako inokedy zriecť vecí a činností, ktoré máme radi a spraviť veľa dobrých skutkov.

Moje úlohy v pôste:

1. Účast' na sv. omšiach a na krížových pobožnostiach
2. Viac pomáhať rodičom v domácnosti
3. Bez odvrávania urobiť všetko, o čo ma druhí požiadajú
4. Všimáť si svoje okolie: keď bude niekto smutní, pokúsiť sa ho rozveseliť
5. Zriecť sa niekedy televízie, počítača, zábavného časopisu...

V pôste si konáme krížovú pobožnosť, aby sme pochopili a pocítili, ako nás Pán Ježiš miloval. Až tak, že vzal na seba naše hriechy. Pripomeňme si, ako vyzerala jeho krížová cesta.

